

GENESIS

NA POČÁTKU

Příběh nebe a země

Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. ²Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch.

³Bůh řekl: „Ať je světlo!“ – a bylo světlo. ⁴Bůh viděl, že světlo je dobré, a Bůh oddělil světlo od tmy. ⁵Bůh nazval světlo „den“ a tmu nazval „noc“. Byl večer a bylo ráno, den první.

⁶Bůh řekl: „Ať je uprostřed vod obloha, aby oddělovala vody od vod!“ ⁷Bůh učinil oblohu a oddělil vody pod oblohou od vod nad oblohou – a stalo se. ⁸Bůh nazval oblohu „nebe“ a byl večer a bylo ráno, den druhý.

⁹Bůh řekl: „Ať se vody pod nebem shromáždí na jedno místo a ať se ukáže souš!“ – a stalo se. ¹⁰Bůh nazval souš „země“ a shromáždění vod nazval „moře“. A Bůh viděl, že je to dobré.

¹¹Tehdy Bůh řekl: „Ať země zplodí zeleň: byliny nesoucí semeno a různé druhy plodných stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno na zemi!“ – a stalo se. ¹²Země vydala zeleň: různé druhy bylin nesoucích semeno a různé druhy stromů nesoucích ovoce, v němž je jejich semeno. A Bůh viděl, že je to dobré. ¹³Byl večer a bylo ráno, den třetí.

¹⁴Bůh řekl: „Ať jsou na nebeské obloze svítilny, aby oddělovaly den od noci; budou znameními k určování období, dnů a let; ¹⁵budou na nebeské obloze svítilny k osvětlování země!“ – a stalo se. ¹⁶Bůh učinil dvě veliké svítilny: větší, aby vládla dni, a menší, aby vládla noci; učinil rovněž hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeské obloze, aby osvětlovaly zemi, ¹⁸aby panovaly nade dnem a nocí a aby oddělovaly světlo od tmy. A Bůh viděl, že je to dobré. ¹⁹Byl večer a bylo ráno, den čtvrtý.

²⁰Bůh řekl: „Ať se vody zahemží množstvím živočichů a nad zemí pod nebeskou oblohou ať létají ptáci!“ ²¹Bůh tedy stvořil velké mořské obludy a všemožné druhy čilých živočichů, jimiž se zahemžily vody, i všemožné druhy okřídlených ptáků. A Bůh viděl, že je to dobré. ²²Bůh jim požehnal a řekl: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích; také ptáci ať se rozmnožují na zemi.“ ²³Byl večer a bylo ráno, den pátý.

²⁴Bůh řekl: „Ať země vydá různé druhy živočichů: různé druhy dobytka, drobné havěti i polní zvěře!“ – a stalo se. ²⁵Bůh učinil různé druhy polní zvěře a dobytka i všemožné druhy zemské havěti. A Bůh viděl, že je to dobré.

²⁶Tedy Bůh řekl: „Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem, nade vši zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi.“

²⁷ Bůh stvořil člověka
ke svému obrazu,
k obrazu Božímu stvořil jej:
jako muže a ženu stvořil je.

²⁸A Bůh jim požehnal. Bůh jim řekl: „Plodte a množte se, naplňte zem, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem i nad každým živočichem lezoucím po zemi.“

²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám všechny byliny vydávající semeno na celém povrchu země i každý strom, na němž je ovoce vydávající semeno. To vám bude za pokrm. ³⁰Také veškeré polní zvěři, všem nebeským ptákům i všemu, co leze po zemi, zkrátka všemu, co má v sobě život, jsem dal za pokrm všechny zelené byliny“ – a stalo se. ³¹Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré! Byl večer a bylo ráno, den šestý.

2 Tak bylo dokončeno nebe a země s veškerou jejich rozmanitostí. ²Sedmého dne Bůh dokončil dílo, na němž pracoval; sedmého dne odpočinul od veškeré práce, kterou dělal. ³Bůh sedmý den požehnal a posvětil jej, neboť v něm Bůh odpočinul od všeho díla, jež vykonal, když tvořil.

⁴To je příběh nebe a země, o jejich stvoření.

V Boží zahradě

Tenkrát, když Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, ⁵na zemi ještě nebylo žádné polní křoví a nerostly žádné polní byliny. Hospodin Bůh na zemi ještě nesílal déšť a nebyl ani člověk, který by obdělával půdu. ⁶Ze země však vystupovala pára a zavlažovala celý zemský povrch.

⁷Hospodin Bůh pak z prachu země zformoval člověka* a do jeho chřípí vdechl dech života. Tak se člověk stal živou bytostí.

⁸Hospodin Bůh vysázel v Edenu* na východě zahradu a do ní postavil člověka, jehož zformoval. ⁹Hospodin Bůh nechal ze země vyrůst všelijaké stromy lákavé na pohled a dobré k jídlu, včetně stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra i zla.

¹⁰Z Edenu vycházela řeka, aby zavlažovala zahradu, a odtud se rozdělovala do čtyř hlavních toků. ¹¹První se jmenuje Píšon. Obtéká celou zemi Chavílu, kde je zlato, ¹²a zlato té země je výborné. Je tam i vonná pryskyřice bdelium a kámen onyx. ¹³Druhá řeka se jmenuje Gíchon; ta obtéká celou zemi Habeš. ¹⁴Třetí řeka se jmenuje Tigris a teče na východ od Asýrie. A čtvrtá řeka je Eufkrat.

¹⁵Hospodin Bůh tedy vzal člověka a usadil ho do zahrady Eden, aby ji obdělával a střežil. ¹⁶Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, ¹⁷kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš.“

¹⁸Hospodin Bůh také řekl: „Není dobré, aby byl člověk sám; opatřím mu rovnocennou oporu.“

¹⁹(Hospodin Bůh totiž zformoval ze země všechnu polní zvěř i všechno nebeské ptactvo a přivedl je k Adamovi, aby viděl, jak je pojmenuje. Jakkoli pak Adam nazval kterého živočicha, tak se jmenoval. ²⁰Adam tedy pojmenoval všechn dobytek, nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Pro Adama se ale nenašla rovnocenná opora.)

²¹Hospodin Bůh tedy na Adama přivedl hluboký spánek. Když usnul, vzal jedno z jeho žeber a zaplnil to místo tělem. ²²Z onoho žebra, které vzal z Adama, pak Hospodin Bůh vytvořil ženu a přivedl ji k Adamovi.

²³Adam tenkrát řekl:

„To je konečně ona:
kost z mých kostí,
tělo z mého těla!
Bude se nazývat manželkou,
neboť je vzata z manžela!“

²⁴To proto muž opouští otce i matku – aby přilnul ke své manželce a stali se jedním tělem. ²⁵Oba dva, muž i jeho žena, byli nazí a nestyděli se.

První hřích

3 Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: „Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“

²„Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi. ³„Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: ‚Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.‘“*

⁴Na to had ženě řekl: „Určitě nezemřete! ⁵Bůh ale ví, že jakmile pojdete z toho stromu, otevrou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.“

⁶Když tedy žena viděla, že onen strom je dobrý k jídlu a lákavý na pohled, strom slibující porozumění, vzala z jeho ovoce a jedla. Dala i svému muži, který byl s ní, a také on jedl. ⁷Tehdy se jim oběma otevřely oči a poznali, že jsou nazí. Svázali tedy fíkové listí a udělali si zástěrky.

2:7 hebr. *adama* zní jako *adama* (země); označuje člověka, lidstvo nebo je použito jako vlastní jméno (v. 19 aj.)   **2:8** hebr. *Rozkoš*   **3:3** Gn 2:17

⁸Vtom ale uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se zahradou za denního vánku. Tehdy se Adam a jeho žena skryli před Hospodinem Bohem uprostřed stromů zahrady.

⁹„Kde jsi?“ volal Hospodin Bůh na Adama.

¹⁰Ten odpověděl: „Slyšel jsem v zahradě tvůj hlas a dostal jsem strach, protože jsem nahý. Proto jsem se skryl.“

¹¹„Kdo ti řekl, že jsi nahý?“ tázal se Hospodin Bůh. „Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

¹²Adam odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby byla se mnou, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“

¹³„Cos to udělala?“ řekl Hospodin Bůh ženě.

„Had mě podvedl, a tak jsem jedla,“ odpověděla.

¹⁴Hospodin Bůh tehdy řekl hadovi:

„Za to, cos udělal, budeš zlořečený
mezi vším dobyt看kem i divokými zvířaty.
Po všechny dny svého života polezeš po břiše
a žrát budeš prach.

¹⁵ Rozpoutám také nepřátelství mezi tebou a ženou
i mezi tvým a jejím potomkem.

On ti rozdrtí hlavu
a ty mu rozdrtíš patu.“

¹⁶Ženě řekl:

„Rozmnožím útrapy tvého těhotenství,
své děti budeš rodit v bolestech.
Po muži budeš dychtivě toužit,
on ti však bude poroučet.“

¹⁷Adamovi řekl:

„Protožeš poslechl svou ženu
a jedl ze zakázaného stromu,
země bude kvůli tobě zlořečená!

Po všechny dny svého života
z ní budeš jíst v útrapách;

¹⁸ bude ti plodit trní a bodláčí
a ty budeš jíst polní byliny.

¹⁹ V potu tváře budeš jíst svůj chléb,
dokud se nevrátíš do země,
neboť z ní pocházíš:

Prach jsi a v prach se obrátíš!“

²⁰Adam pak dal své ženě jméno Eva (to jest *Živa*), neboť ona byla matkou všech živých.

²¹Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožený oděv a oblékl je. ²²Hospodin Bůh si tehdy řekl: „Hle, člověk se stal jakoby jedním z nás, neboť zná dobro i zlo. Aby teď ještě nevztáhl ruku, nevzal také ze stromu života a nežil navěky...“ ²³Proto Hospodin Bůh člověka vyhnal ze zahrady Eden, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. ²⁴Vyhostil člověka a na východní straně zahrady Eden umístil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.

Kain a Ábel

4 Adam se miloval se svou ženou Evou a ta počala a porodila Kaina. Tehdy řekla: „Získala jsem od Hospodina muže!“* ²Porodila také Ábela, jeho bratra. Ábel se pak stal pastýřem ovcí, ale Kain obdělával půdu.

³Po nějaké době se stalo, že Kain přinesl Hospodinu oběť z plodů země, ⁴zatímco Ábel ji přinesl z prvorozených ovcí svého stáda a z jejich tuku. Hospodin našel zalíbení v Ábelovi a v jeho oběti, ⁵ale v Kainovi a jeho oběti zalíbení nenašel. Kaina to rozlítilo, až se mu zkřivila tvář.

⁶Hospodin tedy Kainovi řekl: „Proč se zlobíš? Proč máš zkřivenou tvář? ⁷Copak tě nepřijmu, když budeš jednat dobře? Když ale nebudeš jednat dobře, pak ve dveřích číhá hřích a dychtí po tobě. Ty ale máš nad ním panovat.“

⁸Kain svému bratru řekl: „Pojďme na pole!“* A když byli na poli, Kain se na svého bratra Ábela vrhl a zabil ho.

⁹„Kde je tvůj bratr Ábel?“ zeptal se Kaina Hospodin.

„Nevím,“ odpověděl. „Jsem snad strážcem svého bratra?“

¹⁰„Cos to udělal?“ řekl mu Hospodin. „Slyš, krev tvého bratra ke mně volá ze země! ¹¹Teď budeš zlořečenější než země, která otevřela ústa, aby vpila krev tvého bratra, kterou jsi prolil! ¹²Když budeš obdělávat zem, už ti nedá svoji sílu. Budeš na zemi tulákem a štvancem.“

¹³„Můj trest je větší, než lze unést,“ odpověděl Kain Hospodinu. ¹⁴„Pohleď, dnes mě vyháníš ze vsí úrodné země a budu se před tebou muset skrývat. Budu na zemi tulákem a štvancem a kdokoli mě najde, ten mě zabije!“

¹⁵Hospodin mu řekl: „Kdokoli zabije Kaina, ponese sedminásobnou pomstu.“ Hospodin pak na Kaina vložil znamení, aby ho nikdo, kdo ho najde, nezabil. ¹⁶Kain tedy odešel od Hospodinovy tváře a usadil se v zemi Nód* na východ od Edenu.

¹⁷Kain se miloval se svou ženou a ta počala a porodila Chanocha. Postavil město a pojmenoval ho po svém synovi Chanoch. ¹⁸Chanochovi

4:1 jméno *Kain* v hebr. zní podobně jako *Zisk*   **4:8** podle Sam, LXX, Syr, Vul (slova „*Pojďme na pole*“ v MT chybí)   **4:16** hebr. *Bloudění, Toulání* (srov. v. 12 a 14)

se pak narodil Irad, Irad zplodil Mechujaele, Mechujael zplodil Metuša-
ele a Metušael zplodil Lemecha.

¹⁹Lemech si vzal dvě ženy: jedna se jmenovala Ada, druhá Cila. ²⁰Ada porodila Jábala, jenž se stal otcem těch, kdo žijí ve stanech a pasou stáda. ²¹Jeho bratr jménem Jubal se stal otcem všech, kdo hrají na citery a pís-
ťaly. ²²Cila také porodila, a to Tubal-kaina, mistra všech kovářů bronzu
a železa. A Tubal-kainova sestra byla Naama.

²³Lemech řekl svým ženám:

„Ado a Cilo, poslouchejte mě,
ženy Lemechovy, slyšte mou řeč:
Zabil jsem muže za ránu, kterou mi zasadil,
zabil jsem mladíka za zranění, jež mi způsobil.

²⁴ Bude-li Kain mstěn sedmkrát,
Lemech bude mstěn sedmasedmdesátkrát!“

²⁵Adam se znovu miloval se svou ženou a ta porodila syna a dala mu
jméno Set (to jest *Náhrada*). Řekla si totiž: „Bůh mi dal jiného potomka
náhradou za Ábela, kterého zabil Kain.“ ²⁶Také Setovi se pak narodil syn
a dostal jméno Enoš, *Člověk*.

Tehdy začalo vzývání Hospodinova jména.

Adamovo potomstvo

5 Toto je kniha Adamova příběhu.

Tenkrát, když Bůh stvořil člověka, učinil jej podle své podoby.*
²Stvořil je jako muže a ženu, požehnal jim a v den, kdy byli stvořeni, jim
dal jméno Adam, *Člověk*.

³Když bylo Adamovi 130 let, zplodil syna podle své podoby, ke svému
obrazu, a dal mu jméno Set. ⁴Po zplození Seta žil Adam ještě 800 let
a plodil syny a dcery. ⁵Adam žil celkem 930 let a potom zemřel.

⁶Když bylo Setovi 105 let, zplodil Enoše. ⁷Po zplození Enoše žil Set
ještě 807 let a plodil syny a dcery. ⁸Set žil celkem 912 let a potom zemřel.

⁹Když bylo Enošovi 90 let, zplodil Kénana. ¹⁰Po zplození Kénana
žil Enoš ještě 815 let a plodil syny a dcery. ¹¹Enoš žil celkem 905 let
a potom zemřel.

¹²Když bylo Kénanovi 70 let, zplodil Mahalalela. ¹³Po zplození Maha-
lalela žil Kénan ještě 840 let a plodil syny a dcery. ¹⁴Kénan žil celkem 910
let a potom zemřel.

¹⁵Když bylo Mahalalelovi 65 let, zplodil Járeda. ¹⁶Po zplození Járeda
žil Mahalalel ještě 830 let a plodil syny a dcery. ¹⁷Mahalalel žil celkem
895 let a potom zemřel.

¹⁸Když bylo Járedovi 162 let, zplodil Enocha. ¹⁹Po zplození Enocha
žil Járed ještě 800 let a plodil syny a dcery. ²⁰Járed žil celkem 962 let
a potom zemřel.

²¹Když bylo Enochovi 65 let, zplodil Metuzaléma. ²²Po zplození Metuzaléma žil Enoch s Bohem ještě 300 let a plodil syny a dcery. ²³Enoch žil celkem 365 let. ²⁴Enoch žil s Bohem, až jednou zmizel, neboť ho Bůh vzal.

²⁵Když bylo Metuzalémovi 187 let, zplodil Lámecha. ²⁶Po zplození Lámecha žil Metuzalém 782 let a plodil syny a dcery. ²⁷Metuzalém žil celkem 969 let a potom zemřel.

²⁸Když bylo Lámechovi 182 let, zplodil syna ²⁹a dal mu jméno Noe, *Úleva*, neboť řekl: „Ten nám přinese úlevu od těžké dřiny našich rukou, kterou máme se zemí, již Hospodin zlořečil.“ ³⁰Po zplození Noema žil Lámech 595 let a plodil syny a dcery. ³¹Lámech žil celkem 777 let a potom zemřel.

³²A když bylo Noemovi 500 let, zplodil Sema, Cháma a Jáfeta.

Zkažená země

6 Když se lidstvo na zemi začalo množit a rodily se jim dcery, ²Boží synové viděli, jak jsou lidské dcery krásné, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo. ³Tehdy si Hospodin řekl: „Můj duch nezůstane v člověku navěky – je to koneckonců smrtelný tvor! Ať jeho dny trvají už jen sto dvacet let.“

⁴(V oněch dnech, a také později, se na zemi vyskytovali zrudní obři. Boží synové totiž přicházeli k lidským dcerám a ty jim je rodily. To jsou ti dávní hrdinové, ti muži slavné pověsti.)

⁵Hospodin viděl, jak se na zemi množí lidské zlo a že všechny myšlenky, jež sprádají v srdcích, jsou den co den jen zlé. ⁶Hospodin litoval, že vůbec učinil člověka na zemi, a trápil se v srdci. ⁷Tehdy si řekl: „Člověka, jehož jsem stvořil, smetu z povrchu země a s ním i dobytek, drobnou havěť a nebeské ptactvo! Je mi líto, že jsem je učinil.“

⁸Noe však u Hospodina našel milost.

Postav si archu

⁹Toto je Noemův příběh.

Noe byl mezi svými současníky spravedlivý a poctivý člověk. Noe žil s Bohem. ¹⁰Noe zplodil tři syny: Sema, Cháma a Jáfeta.

¹¹Země však byla v Božích očích zkažená a plná násilí. ¹²Bůh pohlédl na zemi a hle, byla zkažená! Veškeré tvorstvo na zemi žilo zkaženě.

¹³Bůh Noemovi řekl: „Rozhodl jsem se skoncovat se všemi tvory, protože naplnili zemi násilím. Hle, nyní je zničím i se zemí. ¹⁴Proto si postav archu z cypřišového dřeva. Archu propleteš rákosím a zevnitř i zvenčí ji vymažeš smolou. ¹⁵Uděleš ji takto: archa bude 300 loktů dlouhá, 50 loktů široká a 30 loktů vysoká.* ¹⁶V arše necháš průzor a o loket výše ji zastřešíš; do boku archy také vsadíš dveře. Uděláš v ní

spodní, druhé a třetí patro. ¹⁷Hle, já sám způsobím na zemi záplavu vody, jež zničí všechny tvory, v nichž je duch života pod nebem. Vše, co je na zemi, zahyne. ¹⁸S tebou však uzavřu smlouvu, a tak vejdeš do archy – ty a s tebou tví synové, tvá žena a ženy tvých synů. ¹⁹Ze všeho živého, z veškerého tvorstva, přivedeš do archy po páru od každého druhu, aby přežili s tebou. Bude to samec a samice ²⁰z různých druhů ptáků, z různých druhů dobytka i z všemožných druhů zemské havěti. Z toho všeho k tobě přijde po páru, abys je zachoval naživu. ²¹Proto si opatří veškerou potravu, která se jí, a připrav zásoby jídla pro sebe i pro ně.“

²²Noe tak učinil; učinil všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.

7 Hospodin potom Noemovi řekl: „Vejdi s celou svou domácností do archy. Viděl jsem totiž, že jsi přede mnou v tomto pokolení jediný spravedlivý. ²Ze všech čistých zvířat vezmeš k sobě po sedmi párech, vždy samce a samici; ze všech nečistých zvířat však jen po páru, samce a samici. ³Také z nebeského ptactva vezmeš po sedmi párech, vždy samce a samici, pro zachování jejich semene na zemi. ⁴Už za sedm dní totiž na zem sešla dešť, jenž potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Vše, co jsem učinil, smetu z povrchu země.“

⁵A Noe učinil všechno tak, jak mu Hospodin přikázal.

Potopa

⁶Země byla zaplavena vodou, když bylo Noemovi šest set let. ⁷Kvůli té vodní záplavě vešel Noe do archy a s ním jeho synové, jeho žena a ženy jeho synů. ⁸Ze všech čistých i nečistých zvířat, ze všech ptáků i ze všeho, co leze po zemi, ⁹vešli k Noemovi do archy vždy dva a dva, samec a samice, jak to Noemovi přikázal Bůh.

¹⁰Po sedmi dnech pak byla země zaplavena vodou. ¹¹Stalo se to šesti-stého roku Noemova života, sedmnáctého dne druhého měsíce. Ten den vytryskly všechny prameny veliké propasti a nebeské průduchy se otevřely. ¹²Průtrž vod trvala na zemi čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

¹³Noe, jeho synové Sem, Chám a Jáfet, Noemova žena a tři ženy jeho synů vešli onoho dne do archy. ¹⁴Oni i všemožné druhy zvířete, dobytka, havěti lezoucí po zemi i ptactva, všichni ptáci a okřídlení ¹⁵přišli k Noemovi do archy. Z veškerého tvorstva, v němž je duch života, přišli po jednom páru. ¹⁶Z veškerého tvorstva přicházel samec a samice; přišli, jak jim Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.

¹⁷Na zemi pak během čtyřiceti dní nastala potopa. Vody přibývalo, až nadnesla archu, takže se zvedla od země. ¹⁸Voda se na zemi mohutně vzdouvala, rychle jí přibývalo a archa plula po vodní hladině. ¹⁹Voda se na zemi vzdouvala stále mohutněji, až přikryla všechny vysoké hory pode vším nebem. ²⁰A když byly hory přikryty, vzdemula se voda ještě o patnáct loktů.*